

ID#570

Os Vilares - Santalla - Ribeira de Piquín, 1979-12

Informante: López Fernández, Florencio "o Cego dos Vilares"

Compiladora: Dorothe Schubarth

Transcripción: Dorothe Schubarth e Antón Santamarina

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

5b²

Un domingo pola tarde
cosendo 'staba Carmiña
sentada na air'ó sol
e cantando a Maruxiña.

Cuando detrás dela viu
iun rapaz que lle decía:
“Parece qu'estás contenta;
pois Dios nos dé'alegría.”

“Levet'o diaño, Manolo
cáse me poñeches medo,
que co susto que levei
clavei a agulla nun dedo.”

“Pois non t'asustes, Carmiña
qu'esto ben o sabes tu,
ó meu lado non padeces
como Dios nos dea salú.”

“Quén se fía nos rapaces
que sóde-lo mesmo demo,
que prä 'ngañar ás rapazas
pareceis santos do ceio.”

“Pói-las nenas se Dios quiere
por séreis tan zalameras,
ie pra 'ngañar ós rapaces
asta pintái-las canelas.

Ides tan apretaditas
que pareceis parafusas;
o que sodes as rapazas:
todas un fatín de bruxas.”

“Pois os mozos, se Dios quier,
por séreis tan calaveras,
o bon soldo que ganais
non vos dá prä borracheras.”

ID#570

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

“Tés muita lingua, Carmiña
a fe chegaba pra sete.
¿Cuándo borracho me viche
pra decí-lo que dixeches?”

“Vinte no mes de febreiro,
un tal día de San Blas,
que me pediches un bico
i aqueloutra cosa máis.”

“Pois non ch'era de borracho
nin por cousa parecida,
era por saber, Carmiña
hasta ver que oficio tiña.”

“Pois boa pena te levaches,
que te quedaches con ganas
qu'eu non son daquelas mozas
que se fían de palabras.”

“Pois deixémo-nos de conto
e prä non perder mái-lo tempo;
se cho parece Carmiña
tratemos do casamento.”

“Hai moito tempo que dis
que te querías casar,
e s'é qu'has de ter muller
tés que sabé-la tratar.”

Prepararon pra a voda
e foron ond'o señor cura,
e marcharon á 'stación
dacabalo dunha burra.